

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ**

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МАГІСТРАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

**За підсумками наукових досліджень 2020 року
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ**

Мелітополь 2020

суб'єкта, що здійснює господарську діяльність з виробництва та реалізації споживачеві або фірмі-посереднику вироблених товарів. Він є кінцевим етапом перебування продукту на підприємстві, який настає після циклу виробництва і для підприємства є визначальним на шляху до отримання бажаного та очікуваного результату діяльності.

Список використаних джерел:

1. Нехай В.В. Збутова діяльність підприємств сільськогосподарського машинобудування на засадах консолідованого маркетингу: теорія, методологія, практика: Дис док. екон. наук: 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності). Суми: СУМДУ, 2019. 543 с. URL: <https://scholar.google.com/scholar?oi=bibs&cluster=13951266124923024159&btnI=1&hl=ru&authuser=1>;

2. Нехай В. В. Маркетингова політика розподілу підприємств сільськогосподарського машинобудування. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки) (Index Copernicus та ін.)*. 2018. № 2 (37). С. 122–128;

3. Нехай В. В. Обрання консолідованого маркетингу для вирішення проблем збуту сільськогосподарської техніки. *Національний менеджмент в умовах інтеграційних та глобалізаційних викликів / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. І. Михайлової*. Суми : ФОП Литовченко Є. Б., 2019. С. 193–218.

4. Нехай В. В. Інновації створення маркетингових організацій. *Theory and practice: problems and prospects book of abstracts 21st–22nd of May, 2020*. Marijampole and Kaunas, Lithuania, С. 64-65.

ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Чертюк В. В., vikyachertyuk123@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Сьогодні існує розбалансованість ринку праці та його деформації. Все це спричинено надмірними темпами лібералізації економіки, яке посилюється політичною нестабільністю в країні, ігноруванням ринкових законів, в першу чергу, попиту і пропозиції робочої сили, а також пандемією. Крім того, на етапі формування ринкових відносин в Україні склався нетиповий ринок праці, який характеризується прихованим безробіттям, аномальним співвідношенням основних макроекономічних показників, загрожуючою поляризацією доходів населення і поглибленням соціальної нерівності. За таких умов зростає роль держави в управлінських процесах, що мають спрямовуватися на підвищення ефективності функціонування ринку праці, виведення вітчизняної економіки на рівень розвинених країн світу на основі удосконалення механізмів державного регулювання ринку праці.

Ринок праці зараз в унікальному становищі. За словами експерта Інституту Growford Олексія Куша, це гібридна криза, адже вона спричинила як кризу попиту, так і кризу пропозиції на ринку праці. Посилення конкуренції, розвиток економіки знань, інформаційних технологій, зміни в змісті і формах праці потребують оновлення системи регулювання ринку праці. Для України також актуальними є внутрішні чинники соціально-економічної нестабільності, пов'язані із посиленням соціальної напруги в суспільстві на фоні зниження рівня життя, погіршенням умов зайнятості, територіальними та професійно-кваліфікаційними диспропорціями між попитом та пропозицією на ринку праці, загостренням ситуації на локальних ринках праці[2]. В Україні прогнозують рівень безробіття-**9,4%** за підсумками 2020 року. Натомість МВФ дає ще песимістичніший прогноз-10%. Ситуація дещо покращиться у 2021: безробіття може впасти до 9,1%. Є прогноз, що мігранти будуть повільно повертатися до місць роботи за межами України, тому що тут будуть актуальні для них спеціальності[3].

За даними Державної служби зайнятості, зараз є попит на:

- працівників у сферах сільського та лісового господарства;

- торгівлі та послуг (продавець продовольчих товарів, касир, кухар, прибиральник, робітник з благоустрою);
- у сфері логістики (кур'єр, водій, вантажник, завідувач складу);
- в охороні здоров'я та наданні соціальної допомоги (медсестра / медбрат, соціально-працівник);
- в охоронній сфері (сторож)[1].

Отже, на сучасному етапі, коли національна економіка познає змін, активізувався й попит на робочу силу, але пропозиція не може в достатній мірі закрити цю потребу. Тому зараз панує безробіття, яке є тривалим процесом у зв'язку із значними коливаннями в економіці та суттєвими структурними змінами. Для виправлення цього необхідна розбудова підприємств та залучення інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Про зайнятість населення : Закон України від 01.03.1991 № 803-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. - 2018. - № 14. – С. 120 – 170./
2. Бражко О. В. Вплив людського потенціалу на соціально-економічний розвиток України / О. В. Бражко // Економіка та держава. – 2018. – №7. – С.97-99.
3. Державне регулювання зайнятості населення в Україні [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecv_d_2013_3_39

Науковий керівник: *Синяєва Л.В., д.е.н., професор кафедри менеджменту, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.*

ПОТРЕБИ ТА ЇХ РОЛЬ В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Шило А.С., nastya.shilo98@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Економічну природу людини можна розглядати як сукупність її економічних потреб і захоплень. Усвідомлені економічні потреби виявляються як економічні інтереси. Тому потреби є вихідним пунктом розробки національної економічної, соціальної і науково-технічної політики розвинутих країн. Так, суспільні потреби є основою для прийняття рішень у найважливішій для розвитку виробництва структурно-інвестиційній сфері.

Актуальність теми обумовлена тим, що людська особистість є водночас і діючим суб'єктом цілісної системи економічних відносин та економічних інтересів. Тільки реалізуючи свої інтереси, людина суттєво й активно впливає на економіку загалом, бере участь у всіх галузях і сферах соціального життя. Побудувати ефективну, раціональну систему господарювання, досягти серйозних успіхів у соціально-економічному зростанні суспільство може, лише реалізуючи у відтворювальній життєдіяльності все зростаючі потреби і виходячи з певних інтересів людини. Загальновизнано, що в основі спонукання до трудової діяльності лежать матеріальні потреби. Визначаючи їх спрямованість, потрібно виходити з того, що відтворення людини, як і виробничого процесу на макро- або мікрорівні, є обміном речовин з природним середовищем, який потрібно постійно підтримувати у динамічній рівновазі. Ця рівновага характеризується системою певних параметрів, що мають гранично допустимі й оптимальні значення, звичайно, не раз і назавжди визначені. Відхилення від цих значень, їх очікування породжує стан напруження, спонукаючи до дії з метою його подолання. Такий стан, як вважають дослідники, можна назвати потребою.

Продуктивні сили, безперервно розвиваючись, не лише створюють умови для задоволення потреб, які склалися, а й стають ґрунтом для виникнення нових потреб. Зростання маси і різноманітності споживних вартостей у результаті зростання продуктивних сил призводить до зміни структури виробництва і витіснення старих потреб новими. Цей процес, як і сам процес суспільного виробництва, відбувається безперервно, що свідчить про дію в суспільстві закону зростання потреб. Вивчення потреб набуває великого значення